

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közigazgatási s társadalmi lap.

A SZABADELVÁRPART KÖZLÖNYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:

öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdetéseknek leendő árát a hirdető minden hirdetés után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyitási költségeknek a kiadó hivatalban a hirdetés megkezdéséig elő kell fizetni. Az előfizetési és hirdetési pénsek a kiadó hivatalban a lap szellemi részéhez tartozó közlemények a szerkesztésig iródba csemetendők. czelegduzoza, Fried-ház 19 sz. alatt

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . . . 5 " "
Negyedévre . . . . . 2 " " 50 kr.
Egy hónapra . . . . . 1 " "
Előfizethető helyben a kiadóhivatalban, **Kutasi Inre nyomdájában,** Károlyi Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Debreczen, május 24.

Az országgyűlés napról napra közelebb ér a nyári szünet kezdéséhez. A kassa-oderbergi vasút kérdésén kívül még néhány sürgős ügy vár az elintézésre. Alig lehet tehát arra reményünk, hogy a képviselőkkel való tárgyalásról szóló törvényjavaslat tárgyalását már a szünet előtt be lehessen fejezni.

A jogügyi bizottságban Teleszky, Chorin, Dárdai, Szilágyi Dezső és mások többségben aggodalmakat hoztak föl s e bizottság többsége nem talál teljes megnyugvást az alapszabályokban. Különösen a vidéki előleg-egyletek szervezése s korláti felőlése miatt aggodalmak merültek föl aggodalmak.

Nagyon valószínű, hogy a pénzügyi bizottságban, mely a kérdés közigazgatási oldalát lesz hivatva megvizsgálni, szintén fognak az intézet szervezésének módosítására célzó óhajátok nyilvánulni.

Az alapszabályok különben is még csak tervezettként vehetők s egyáltalán nincs kizárva a módosításnak sem szükség, sem lehetősége. Az intézet érdekében, melyre hazánkban oly nagy hivatás vár, mindenesetre óhajandó, hogy az ügy kellemesen megvitassék s mielőtt az intézmény, melyhez az állam félmillióval járul, életbe lépne, gondoskodni kell arról, hogy az alap szilárd legyen.

Bármennyire óhajtanak tehát, hogy a törvényjavaslat mielőbb átmenjen az országgyűlési retortán s az intézet mielőbb megkezdhesse áldásos működését, az elietésnek nem vagyunk barátai s jobbnak tartjuk inkább pár hónapig várni még, ha kell, mint rögtönözve átadni a tárgyalásnak az intézet, hogy az intézet működése hátráltatva ne legyen. Ily kérdésben nem mindig az a leghelyesebb út, mely leggyorsabban célhoz vezet s úgy hisszük, hogy ha egy egész évtizedig vajdultatott e reánk földművelő nemzetre rendkívül nagy fontosságú életkérdés, bizony az a pár hónap, mely az ősi illészakig letelik, nem okozna szörnyű nyújtást. Aprólékos gáncok, szörzalhasogató módosítások miatt azonban nem szeretnénk az ügyet elhalasztani. A vidéki előleg-egyletek viszonya a központosító életbevágó kérdés; de hallottuk emlegetni az alapszabályoknak oly pontjait is, melyeknek megváltoztatása stábilis módosításnál nem sokkal fontosabb jellegű. Az ilyenekre bátorodunk az a régi gyakorlati axiómát hozni emlékeztetve, hogy minden ily intézet elővirágzása vagy pangása nem annyira az alapszabályok többé vagy kevésbé jó fogalmazásától, mint inkább ama férfiak tevékenységétől függ, kik az intézet ügyeit vezetik.

Ezeknek helyes megválasztása fog legnagyobb befolyást gyakorolni az intézet jövőjére. A jóindulat az intézet iránt országgyűlési megvan s meg vagyunk győződve, hogy a jóindulat még hathatósabban is fog nyilvánulni, nemcsak azok részéről, kiknek az engedélyt nyújt az uszora körmei közül, hanem a törvényhatóságok és egyes vagyonosabb hazafiak részéről is, kik mint alapítók alig vehetnének részt idősebb célú ügyben.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

Egy csók.

Irtta gr. Schwerin Josepha. Fordította Gröry József.

(Folytatás.)

Bármily keveset látszott is azonban Ines Laurette-el foglalkozni, egyet mégis látott: hogy a bimbó hirtelen virággá fejlődött, hogy a gyermekből deli szűz lett. Mi okozhatta volna ezt a gyors változást, mint a szerelmét? És ki szerelhetett volna mást Laurette, mint Herbertet? Ines nézve e tekintetben senki más nem letezett, mint Herbert; Poldecket tökéletesen el is felejtette. Szíve összezsugorult keserű fájdalommal, bármennyiszor mosdott is, hogy reá nézve egészen ködösűn, hogy Herberttel szakított és ez reá nézve oly idegen ember, mint akármely más.

Azokban a vélt fölfedezés mégis egy elhatározásra bírta; el akart utazni, Lauretteket tartozott azzal, meg akarta ott szabadítani e férfi személyiségének beteljesedését, anélkül, hogy kötelességei voltak a gyermek iránt, és Herbert könnyelmű ember volt — egy Don Juan, azt ő tudja jól!

A képviselőház tegnapi ülésén a kassa-oderbergi vasút fűgő ügyének rendezéséről s az eperjes-tarnovi vasút magyarországi részével való egyesítéséről szóló törvényjavaslatot általánosságban elfogadta. A névszerinti szavazás a következő eredményt adta: elnök nem szavazott, távol volt 108 képviselő, a javaslat mellett szavazott 154 ellen 113 s így a törvényjavaslat 43 szótöbbséggel elfogadott.

A csehok és németek kibéküléséből aligha lesz valami. Herbst erőködése, hogy elzúllított pártja helyébe a csehek kaparítsa meg zászlója alá, kudarcot vallott. A cseh nemzeti párt a választókhoz intézett nyilatkozatában kijelentette, hogy kész ugyan a németajku poigártársakkal egyetértésre lépni, de arra nem lát semmi okot, hogy eltérjen korábbi határozatától, t. i. hogy a reichsrathba be nem megy.

A keletrumi bolgár küldöttek Gessoff és Jankoff urak, a mint előre lehetett látni, megkapták Bécsben a hosszú orrot. Andrassy gróf minden hímezés nélkül megígerte nekik, hogy sajátja, de nem fogadhatsz el a el követ urakat. Miután Keletrumi elnököt a berlini szerződés határozatai értelmében a szultán által szentesítve van, nem érzi magát hivatva a tartomány belügyeibe avatkozni.

Az államfőfelügyelet a protestáns iskolákban.

Trefort vallás- és közköztartásügyi miniszter az államfőfelügyeleti jogának végleges szabályozására nézve a protestáns egyházak püspökeihez és főgondnokaihoz egy tiz pontból álló leíratot intézett megfontolás és véleménynyilvánítás végett, azonban kizárólag magánhasználatra, mely pontozatok most az „Erdélyi protestáns közöny“ a discretio mellesével nyilvánosság elé bocsájtott. Ennek fogva most már mi is hiszünk ezzel magunkat ezen leíratnak, mint protestáns egyházunk autonómiájára nézve igen fontos és érdeklő mozzanatok a következőkben közlése:

Pontozatok a felekezeti, közep és felsőiskolák feletti legfőbb felügyeleti jog gyakorlásának módjáról.

I.
Az 1790/1. XXVI. t. cz. azon rendelete, mely szerint a mindkét hitvallás evangélikusoknak „jövendőre mindenkor szabad legyen alsó és középszkolákat tartatni a gyereket állítani, valamint királyi engedéllyel felsőbbeket is; „mind Ezekbe tanítókat, tanárokat, igazgatókat és gondnokokat meghívni és elbocsátani, számukat szaporítani vagy kevesebbiti; „a tanítás és tanulás módját, szabályát és rendjét (ő felső felügyeleti jogának az ország törvényes kormányja utján gyakorolandó hatalma épségben tartásával) megállapítani és rendezni“ — azon ugyanott kimondott tartással, hogy: „a törvényhozás úján ő felső felügyeleti meghatározandó közköztartási rendszer (a vallás tárgyait ide nem értve) ezen iskolákra is ki lesz terjesztendő —“ fenntartott továbbra is, sőt az országban levő több bevett vallásfelekezetekre is kiterjesztendő.

Mivel ezen törvényben a mindkét felekezeti evangélikusok jogai (iskoláikban) eléggé részletezve vannak; e jökök továbbá az 1848. XX. t. cz. által Magyarországon is bevett unitárius felekezetekre már is kiterjesztettek tekintendők, mivel ezek Erdélyben a két evangélikus felekezetekkel teljesen egyenlő jogállásban állottak, de kiterjesztendő a görög-keletrűk, kiknek szintén autonóm alsó- és középszkolái vannak. A r. kat. közműtanodák „királyi“ alaknak nevezetnek s a kormányknak nemcsak felügyelete, de közvetlen igazgatása alatt is állanak.)

Reggel tudtára adta Laurettenek, hogy másnap Benderodét elhagyják. Laurette melyen elpirult, majd ép oly melyen elcsápadt s ijedten, akadozva kérde: „Már holnap?“ Mind-ezek elő tanubizonyosság voltak arra, hogy mily erősen érzi magát ide létező.

„En azt gondoltam, örülni fogsz elutazásunkon,“ mondá Ines egészen, „csak nem kívánsz Wangeu gróffal naponként és óránként találkozni?“
„Ó nem, néni — azonban —“
Megakadt, Ines felé fordult és élesen rá nézett.
„Azonban?“ ismételte, „nos, mit akarsz hát?“
„Semmit,“ mondá Laurette és szobájába sietett, hogy Ines ne lássa a könnyeket, melyek akaratlanul szemébe lepődtek. Mint vágyott még ma a délutáni órára, a melyben Poldeck érte jövénd — utóljára! — Es az órák oly nehezen teltek!

Végre valahánára megjött; látta kisírt szemét és ijedten kérde, mi történt?
„Odakinn mindent elmondok,“ susogá Laurette.
Poldeck nyeregbe emelé Laurette-t s kilovagoltak, be az erdőbe, a hol minden esendős és halgatag volt és senki sem hallgató

A törvény által részint már szabályozva, részint kiterjesztendő lévén a jogok, a feladat: a legfőbb felügyelet gyakorlásának a módját körülírni úgy, hogy egyelőre az önkormányzat jogai az által meg ne szorítottassanak, másfelől az állam közköztartási és esetleg közszolgálati érdekei kellőleg biztosít s legyenek.

S e végből a legfelsőbb felügyelet fogalmában rejő ellenőrzést csak: ezen szükség határáig kell és szabad kiterjeszteni.
II.
A felekezeti középiskolák (gymnasiumok, reálistólak), valamint a felső iskolák (bölcseleti és jogi karok s lelkészépző intézetek) fölött az állami felügyeletet ő felső felügyeletnek a vallás- és közköztartásügyi miniszter, törvényes közegei útján is, gyakorolja.
A főfelügyelet gyakorlása részint folytonos, részint esetenkénti lehet.

III.
1) A folytonos felügyelet a közép- és felsőiskolák élet folyamának és tényeinek rendszeres nyilvántartásában áll.
Ez a protestánsok irányában eddig is akadálytalanul és ellenmondás nélkül gyakoroltatott.

E szerint jogában áll a miniszternek a felekezeti főhatóságok útján,
a) statisztikai adatokat szerezni be;
b) tanvéneket (vagy felvéneket) jelentéseket kívánni, melyekben a tanrend és felosztás (a hitván tárgyakat kivéve), a tanárok létszáma, képesítési és működési köre, az osztályonkénti népesség, országon s az oktatás eredményei, — az osztálykönyvek bemutatása, valamint érettségi vizsgálatokról szó kimutatások által — feltüntetve legyenek;
c) az önköztartásig nagállapított tanrendszere (a hittan tárgyakat kivéve) minden lényegesebb változásnak, valamint az iskola előbbi jellegében s a folyamata körében történt minden változásnak bejelentését kívánni;

d) az iskolai alapítványokról (az eddig is gyakorlatban volt a) b) c) pontokhoz hozzá teendő volna) s azok nettóai gyarapodásáról vagy csökkenéséről évenként kimutatást kívánni be.
(Folyt. köv.)

Szellemi mozgalmak a főiskolában.

A folyt hét a főiskola körében az önképző körök zárulásának jele volt. Mind a jogász, mind az irodalmi önképző kör e héten tartak meg ezen iskolai évben utolsó ülésüket, hogy beszámójának évi működésük eredményeivel. — Az évi működés eredményét hallottuk, megnyugtatónak találtuk mi az egylet tagjai is s úgy gondolom, hogy azoknak találhatók azok is, kik mint vendégek ez ülésben megjelenni elég szívesek és figyelmesek válnak.

A jogász önképző kör szerdán délután 3 órakor tartá Csató Kálmán elnöke alatt, felügyelő tanára Liszka Nándor ur, Balogh Ferenc igazgató ur s dr. Vellentszky ur jelenlétében ez évben utolsó tárgyalását. A hitbizományt tárgyzó eme pályakérdésre „Adások elő a hitbizomány átalakos története, fejtegetés ki, hogy a jogi, politikai s nemzetgazdasági s végül speciaus magyar szempontból mi tartandó ezen intézmény fölül, vajpon elvendő — vagy fenntartandó“ beérkezett két pályaműre — a bírálat felolvasása után, mely szerint a 10 trtnyi második díj Róth Ferenc 1 j. h. nak ítéltetett oda, az egylet titkára Kállay Elek 4 j. h. változa jelentésében az egylet ez évi eredményét röviden, tően s mégis kimerítőleg. Jelentésének inkább csak azonos részre hivatkozom, melyek az egylet működését a jogászoknak iránta való érdeklését leginkább felkeltették.

Volt az egyletnek ez évben 63 tagja s tartott 4 vita s 5 felolvasó közgyűlést. Vitaközpont pedig: a kamatok törvény általi köztartásának czelszerűsége felett Kósa Zsigmond 3 j. h. és Csató Kálmán 4. j. h. A felett, hogy a szokásjogot illetőleg az o-ztrák, vagy pedig a magyar jog felfogása és értelmezése — a helyesebb? vitaközpont Kátz Sámuel 3 j. h. Bakos

oket, csak a zöld fák, melyek nem f-csegték ki, a mit hallottak.

Ines szobájában maradt, Dolgait akarta rendezbehozni s néhány levelet írni, és — szégyelt önmagának bevalani, de félt a Herberttel együttléttel. Ez reggel, a mint megtudta, hogy holnap utazk, oly szemmeláthatólag megijedt, oly bátorosan, oly kértőleg emelte rá szemét — ezt nem akarta még egyszer látni. Különös nyugtalanságot hajtott ide s tova, úgy hogy dolgait, a belvett hogy rendezte volna — az o-ztrák szavára, és levelepapokot tisztán helyezte vissza táskájába. Már ma elviselhetlenül rekkentő volt a levegő, ez a légmértéklet oly nyomasztóan néhezelt reá, felszalagolt egy ablakot, de ki-vülről is csak hőség örlött be, úgy hogy ismét gyorsan beárta. Jobb szerellett volna le menni a terebe, ott bizonyosan mégis hűvösebb volt. Gyorsan fölemelkedett, ekkor kopogás hallatszott ajtaján és ez, csaknem egyidejűleg „szabad!“ kiáltásával, felnyit. Herbert állott előtte.
„Megbocsát,“ kezdé gyorsan és láthatólag izgatottan, „hogy bátorodom szobájában fölkeresni; de ön addigelő állhatatosan kitért előlem bármily forón vágytam is vele beszélni, és holnap el akart utazni; én azonban nem

Imre 3 j. h. és Biró Károly 2 j. h.; afelett, hogy a büntető igazságszolgáltatás alapelveivel s a büntetés céljával a kegyelmezési jog meg egyeztetendő-e vagy nem? vitaközpont Csató Kálmán és Kállay Elek 4 j. h. s végül azon kérdést, hogy a régi holt kézi törvény fenntartandó-e vagy nem a mostani viszonyok között is, vitatták Kósa Zsigmond és Takács Gábor 2 j. h. Felolvasást tartott Kósa Zsigmond a becsületéről, Csató Kálmán az államregényekről, Kállay Elek a szabadságról, Kátz Sámuel a socializmusról, végül dr. Vellentszky Mór főiskolai magán tanár ur szíves volt egy igen tanulságos felolvasást tartani a logikáról, mint népszerű tudományról.

Az, mi néhány évvel ezelőtt mint „pium desiderium“ is merész lett volna, meg történt, tényleg vált ebben az esztendőben. Termékeivel nem maradt, mint eddig, csupán az iskola falai között az egylet, hanem a megiehetős pártolásban részesült s 12 számban s ugyanannyi igen megjelent Bakos Imre és László Gyula által szerkesztett „Jogász szemlé“ ve szélesebb tere, a nyilvánosság elé is lépett, hogy életképessége fölül meggyőzse azokat is, kik egyébként tán letezésé fölül sem tudtak volna.

Az ülés végén felügyelő tanár ur, majd igazgató ur intéztek az egylet tagjaihoz buzdító és igen hatásos beszédeket.
A magyar irodalmi önképző-társulat zárulása előző csütörtökön délelőtt 1/2 11 órakor tartottak meg. Jelenvoltak itt főt. és ngos Révész Bálint püspök ur, nagyt. igazgató Balogh Ferenc ur, felügyelő tanár tek. Géressy Kálmán ur, dr. Vellentszky Mór ur — s nagy számmal tagok és hallgatóság. Az ülés fő tárgyat képezték fel is nyomból pályázatok eredményeinek kihirdetése s versenyszavatok megejtése. Ezek szerint: a dramo ettere csak egy pályamű érkezett be, de jutalomra ez sem méltatott. Beszélyekkel nyertesek lettek: Gottlieb Ignác 1 j. h. és Erdélyi Sándor 1 j. h. akkép, hogy az első díj 15 frt s a második díj 6 tallér ösztöndíj. Közök egyenlő részben megosztott. Satyrájával az első díjat — 2 aranyat — nyerte Boros Mihály 4 th. egy igen ügyesen s találó csipő szöveget írt dolgozattal, mely az ölessen általános tezés közepett rögtön fel is olvasatott, az 5 tallérnyi 2-k díj-ből Garay Jánosnak kiadottot 3 drb. A komoly szavaiat versenynél az első díjat nyerte Krtóthy Károly, a 2-dikát Varga Lajos, a vig szavaiat való versenynél pedig ugyancsak az utóbbi mint egyedül pályázó az első díjat 1 aranyat. Végül a választmány által könyvjutalomban részesített munkásabb egylet tagoknak a könyvtáruknak osztáltak ki. Püspök ur teljes melegegedésével könyvnyitása után buzdító szavakat intéztek az egylet tagjaihoz, viharos éljenzések közepett az ülés véget ért.

Debreczen, 1879. május 24.
Csató Kálmán
a magy. ir. önképző tars. főjegyzője.
Madarász rablőgyilkos biünpöre.
Budapest május 23.
Márczius 29-én reggel a főváros egyik legélénkebb terén irtózatos rablőgyilkosság történt, mely csak 30-án este felé jutott napfényre. Az eset az egész fővárosban roppant szenzációt, sőt valóságos rémületet keltett. Nemesak a fiatal áldozatok, Martonfalvi Irídor ügyvédnek tekintélyes állása, széles körökben való kedveltsége keltették fel a közönség részvétét, hanem még inkább a körülmények, melyek közt a tett elkövetett. Madarász János Martonfalvi szolgálja volt, éjjel betört gazdájához és államban orozva meggyilkolta. A rémület első perceiben mindenki csak arra gondolt, hogy ez a soros bármikor őt is érheti. Fokoztak az izgatottságot a részletek, melyek az esetről köztudomásra jutottak: a vérfa-gyaszot kegyetlenül, melylyel a tet: elkövet-tett és még inkább a jelentéketlen, lehető legközönségesebb incidens, mely a gyilkosban a szörnyű tervet felbresztette és megérlette. „Meg akarta társait egy kissé vendéglélni“ Ennyi az egész.

A budapesti fenytett törvényszék előtt tegnapi délelőtti üléstetett ki a végtárgyalás

bocsáthatom el önt innen addig, míg tisztában nem leszünk egymással.“
Ines akaratlanul összeresztett Herbert beléptére, azonban már egészen összeszedte magát és leülte a kanapéra s Herbertnek helyet mutatva így szól: „En azt hiszem, hogy köztünk minden tisztában van, rokon; tizenhat évi távollét után viszontláttuk egymást és most elválnak, valószínűleg ép oly hosszú időre, talán örökre. Ez az ére —“
„Nem vágnak szavakkal előre, miután személyével nem térhet ki, Ines“, viszona Herbert. „Öz ép oly jól tudja, mint én, hogy mi volt találkozásunk célja,“
„Ne sértsem meg, Herbert gróf,“ szakítá felbe Ines szenvedélyestől remegő hangon, „a nek lehetőségére térve vissza, a mi kilátásba volt helyezve, de a mi nem fog beteljesedni.“
„Ne hagyja homályos, félig érthető szavakkal az igazgató szem elől tévesztendő, Ines,“ kiáltott fel amaz. „Mi találkozásunk egyeztetünk meg Benderóban, hogy ha — a mint reméltek — régi vagyunkból, a mit még mint vidám gyermekek egymás iránt tápláltunk, valami megmaradt, házasságra lépünk.“
Ines oly mozdulatot tett, mintha fel akarna emelkedni; Herbert karjára tette ke-

ezen szenzációs ügyben. Természetes, hogy a tárgyalás iránt szokatlan érdeklődés nyilvánult. Vádlott védője H et s Odón ügyvéd volt. Madarász egészen kinyalta a tárgyalásra, s szöke bajusza ugyancsak ki volt a v. A törvényesek előtt meghajította magát, s a hozzá intézett kérdésekre nyugodt hangon felelt. Orosházián született s jelenleg 22 éves. — Gazdájával mindig meg volt elégedve s csupán azért ölte meg, hogy a tőle rablott pénzen mulathasson. Mintegy 250 forint vitt el, melyet szeretőjével K r a c s Terezzel s barátjaival emulatozt. Elrándult Aradra is, hol „egy szép nővel“ mulatozt. Ott fogták el is.

A bíróság fél órai tanácskozása után az elnök kihirdette az ítéletet, mely szerint Madarász János rablőgyilkos kötéli általi halálra ítéltetett.

A vádlottat az irtózatos hidegvér, melyet az egész tárgyalás alatt tanusított, most sem hagyta el. Az ítéletet nyugodtan hallgatta végig, arcajn egy izom se rándult meg. Az elnök kérdésére, hogy az ítéletben meggyűszük-e vagy feljebbznit kíván, azt felelé szilárd hangon: „Igen is feljebbznit kívánom.“

Napi hírek.

— A tuományos akadémia nagygyűléseinek csütörtökön vagy a 3-ik napja. A nagygyűlést Lórány Menyhért gr. elnök megnyitván, szövegre került a főtitkári állomás végleges betöltése és az ajánlott akadémia tagok végleges megválasztása. Arany János a főtitkárságról lemondván, az alapszabályok értelmében a főtitkári cím megtartása mellett teljes fizetéssel ny u g d i j a z t a t o t t; Fraknói Vilmos nagy többséggel (38 szavazattal 8 ellenében) választott főtitkárrá. — Az első osztály titkárává Gulai Pál, a harmadik osztályi titkárává Szabó József újbol megválasztottak. Az egyes osztályok által ajánlott tagok közül megválasztottak: I. (nyelvtudomány és szepirodalmi) osztályánál: rendes tagul Imre Sándor 27 szavazattal 8 ellenében, levelező tagokul: Bánóci József 26 szavazattal 11 ellenében, Csiky Gergely 36 szavazattal 6 ellenében, Simonyi Zsigmond 24 szavazattal 12 ellenében, külföldi tagul Teza József 27 szavazattal 5 ellenében. A II. (történelmi és jogtudományi) osztályánál: levelező tagok lettek: György Endre 27 szavazattal 9 ellenében, Kőrösi József 23 szavazattal 10 ellenében, Radványky Béla h. 29 szavazattal 6 ellenében, külföldi tagul Waltz György 21 szavazattal 9 ellenében. A III. (mennyiségi és természettudományi) osztályánál megválasztottak: levelező tagokul: Mihákovics Géza 19 szavazattal 9 ellenében, Pech Antal 28 szavazattal 3 ellenében, külföldi tagul Fouqué 21 szavazattal 2 ellenében.

— A dal- és zeneegylet ma, május 24-én este 8 órakor a „Hungaria“ vendéglőben dal-estélyt tart, melyre az alapító és pártoló tagok valamint a dalkezdő közönség tisztelettel meghívtaok. Az előadások.

— Az önkéntes tüzoltó-egylet holnap f. hó 25-én d. u 3 órakor a városba nagy tanácssteremben közgyűlést tart, melyen a tagok kéreteknek minél nagyobb számmal megjelenni.

— Sajthiba. Lapunk tegnapi számának homlokzatán a kelet hírában volt május 21. re téve 23-helyett, mit is ezennel helyreigazítottuk.

— Köszönetnyilvánítás. A jogász majális alkalmával felülfizetni kegyeskedtek: Nagy Ferenc ügyvéd ur 10 frt, Liszka Nándor ur 4 frt, ifj. Kunz József ur 4 frt, Filótás Ferenc ur 3 frt, Gerébny Fülöpé 6 nga 2 frt, Vecsey Imre ur 2 frt, Buzás Pál ur 2 frt, Torday Gábor ur 2 frt, Szabó Antal ur 2 frt, Török Miklós ur 2 frt, Gyűgyey József ur, Lugosi József ur, Fazekas tanár ur, Bekegyi Ö. ur, Csánády Ö. ur, Héczey Szabó ur, Zádor Lajos ur, Nagy Elek ur, László Lajos ur, Jenej István ur, Laky Lajos ur 1-1 frt össze-sen 44 frt, mely kegyes adományokért fogadják a bizottság nevében halas köszönetet. Debreczen 879. maj. 24 én M e t i a n János penztárnok, N a n a s s y János ellenőr.

— A debreczeni iparos ifjak önképző-és betegegyűző egylete június 29-én vasárnap a nép körében saját penztára s a beteg-

zét, csak egy pillanatra, de kénszeríté ezzel, hogy úve maradjon s folytatá: „Mi ezt az ússzekötötést kevesse elzölt még mindaketen csak úgy tekintették, mint családi ügyet, mint gyakorlati okokból kívánatos a Wangeu név lenye fordítására nézve.“

„Ön rendkívül őszinte, rokon“ mondá Ines ingerülten idegesen, „de csak ennyit, „En arról az időről beszélék, mikor még önt nem is ismertem Ines, mikor még csak egy félig elmosdott képet hordtam emlékezetemben a tizenköt éves gyermekről,“ folytatá Herbert. „De a mikor meg láttam önt, minden feledve lett, a mit addig hideg megfontolások, számításnak tarték, mert szerettem önt Ines, oly melyen, oly igazán, oly forróan, a mint csak egy férfi egy nőt, n e j é t szereti képes.“

„En merész és ily e k e m mon-dani?“ kiáltott fel Ines reszkető hangon. „Istenem, ugyan mine“ tartó én engem, hogy szerelémről mer nem beszélni, miután — itt megakadt — miután Wartburgban találkoztunk!“
(Folyt. köv.)

